

GETSEMANE

Af Henri Nissen, redaktør på Udfordringen

Så tog Jesus Peter og Jakob og Johannes med sig. Og han blev grebet af forfærdelse og angst og sagde til dem: Min sjæl er fortvivlet til døden. Bliv her og våg! Markus 14. v.33-35

Interview af disciplen Johannes

- Hvorfor blev I ikke i rummet ovenpå? Hvorfor vovede I jer ud til Getsemane?

- Jesus ville derhen for at bede. Vi fulgte bare efter. Vi ville være sammen med ham. Judas var forsvundet. Lige før han smuttede ud af døren, hørte jeg Jesus sige: »Gør det hurtigt Judas!«

- Tror du, han vidste...?

- Måske. Jesus gennemskuer meget.

- Men I gik altså ind mellem træerne i Getsemane for at bede?

- Ja, det vil sige... Han sagde, at de andre skulle sætte sig og blive ved udkanten. Så tog han Peter, min bror Jakob og mig selv med sig. Han var så trist – og faktisk urolig. »Jeg er ved at dø af sorg!« sagde han. Sådan plejede han ikke at være. »Bliv her og hold jer vågne, mens jeg beder!« sagde han. Så gik han et stykke fra os, men jeg hørte, han faldt på knæ og råbte: »Far, hvis det er muligt, så tag det her lidelsens bæger fra mig. Dog ikke som jeg vil, men som du vil.« Han bad som aldrig før. Han var i dybe kvaler.

- Og så holdt I vagt imens?

- Nej, desværre, vi faldt i søvn. Vi havde jo spist og drukket, og vi var trætte efter at have vandret helt fra Galilæa.

- Faldt I bare i søvn?

- Ja, desværre. Jesus bebrejdede os. Han tog fat i Peter og sagde: »Kunne I ikke holde jer vågne bare én time for min skyld?« Men så smilede han ligesom og sagde: »Viljen er god nok, men i egen kraft kan I ikke. Hvis I ikke skal bukke under for fristelsen, må I være vågne og bede.«

- Det var flovt...

- Ja, men vi forstod ikke, hvor vigtigt det var. Han gik igen lidt væk og råbte til sin himmelske far om at blive fri for lidelsen. Vi prøvede også at bede, men snart sov Peter og Jakob igen. Jesus lå nu på knæ. Han stirrede op imod den mørke nattehimmel og talte med Gud – om os.

- Om jer...?

- Ja, jeg sneg mig lidt nærmere på, så jeg kunne høre, hvad han bad. Og jeg skrev nogle ord ned. Han bad for os, at vi ville blive beskyttet imod det onde. Jeg tror, at han måske vidste, at jeg lyttede. For han bad på en måde, hvor han ligesom forklarede, hvad det var, der skete. At det var opfyldelsen af, hvad der er forudsagt i skrifterne. Og at han selv snart ville gå til Faderen, altså dø, men at vi ville fortsætte hans arbejde... Og han sagde, at Faderen elskede os.

- Gud?

- Ja, at Gud Fader elsker os... Det sagde han. Og han bad om, at vi skulle være ét.

- Ét?

- Ja, enige, stå sammen, være ét med ham.

- Hvor længe bad han?

- Meget længe. Han bad meget inderligt. Som om det gjaldt liv og død. Og da han kom tilbage til os, var der blod i hans ansigt... Hans øjne var røde. Og Jakob lå bare der og sov sammen med Peter.

»Nå, I sover stadig og hviler jer!« sagde Jesus. »Tiden er kommet, hvor Menneskesønnen skal gives i onde menneskers vold. Rejs jer og lad os gå! Forræderen er på vej.«

- Hvad skete der så?

- Pludselig var Judas der sammen med yppersteprestens vagter. De havde sværd og knipler, så vi blev forskrækkede. Judas gik hen og kyssede Jesus på kinden. »God aften, Mester!« sagde han lige så uskyldigt. Det var mærkeligt, for han var jo i ledtog med dem, med fjenden... »Min ven,« svarede Jesus, »er det for at vise din hengivenhed, du er kommet?«

- Hvad svarede Judas på den?

- Ingenting. For straks greb vagterne Jesus og holdt ham. Peter trak sværdet og huggede ud efter en af dem. Han ramte ham i hovedet, men kun lidt. Så øret blødte. Men Jesus lagde hånden på hans øre og – helbredte det. Er det ikke utroligt? Sine fjender...

- Hvad gjorde Peter?

EMNEGALLERIET – GETSEMANE

Ingenting. »Stik dit sværd i skeden!« beordrede Jesus. »De, der griber til vold, vil selv blive ofre for vold. Er du ikke klar over, at jeg kunne råbe til min Far om hjælp, og han ville straks sende mig mere end 12 legioner engle? Men hvordan skulle Guds plan, som er omtalt i Skriften, så blive opfyldt?«

- *Ja, han kunne have undgået det...*

- Men det ville han ikke. Det er en del af hans plan, og det giver mig håb – trods alt.

- *Så der var ingen kamp bagefter?*

- Nej, Jesus sagde bare: »Man skulle tro, det var en farlig forbryder, I var ude efter, sådan som I er bevæbnede. Hvorfor arresterede I mig ikke i templet? Den ene dag efter den anden underviste jeg i templet, uden at I pågreb mig. Men alt, hvad der sker her, er blot en opfyldelse af, hvad profeterne har sagt!« råbte han. Så flygtede vi alle – alle os disciple, som skulle have forsvaret ham.

- *Så du véd ikke, hvad der mere er sket?*

- Kun at han er til forhør. Og Peter holder øje med, hvad der sker i ypperstepræstens gård. Men jeg må videre til Maria. Det her kan blive meget alvorligt. De kan godt slå ham ihjel. Ja, os alle sammen. Og jeg ville ønske, at vi havde gjort noget – et eller andet. Men vi blev bange, og vi flygtede i alle retninger.

- *Johannes, du må videre til Maria. Måske løslader de ham igen.*

- Jeg tror det ikke, men jeg løber nu.

